

2. Ar otro pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un aizsardzības pret Komisijas patvaļīgu iejaukšanos principu pārkāpums saistībā ar to, ka no lēmuma rezolutīvās daļas ir izslēgtas aviosabiedrības, kas ir piedalījušās praksē. Šis pamats ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa ir par argumentu, atbilstoši kuram nav norādīts pamatojums tam, kādēļ no lēmuma rezolutīvās daļas ir izslēgtas aviosabiedrības, kas ir piedalījušās praksē;
 - otrā daļa ir par argumentu, atbilstoši kuram ar aviosabiedrību, kas ir piedalījušās praksē, izslēgšanu no lēmuma rezolutīvās daļas ir pieļauti vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpumi un aizsardzības pret Komisijas patvaļīgu iejaukšanos principa pārkāpums.
3. Trešais pamats ir par ienākošo lidojumu EEZ iekļaušanu vienotajā un turpinātajā pārkāpumā, ar ko esot pārkāpti noteikumi, ar kuriem ierobežo Komisijas teritoriālo kompetenci. Šis pamats ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa attiecas uz faktu par to, ka prakse saistībā ar ienākošajiem lidojumiem EEZ neesot īstenotas EEZ;
 - otrā daļa: Komisija nav pierādījusi, ka EEZ iekšienē būtu radušās ievērojamas sekas saistībā ar praksi, kas attiecas uz ienākošajiem lidojumiem EEZ.
4. Ceturtais pamats ir par pretrunām pamatojumā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas ir pieļauta konstatējumā, ka atteikums piemērot komisijas maksu kravu tranzītpārvadājumiem veidojot atsevišķu konstatētā vienotā un turpinātā pārkāpuma sastāvdaļu. Šis pamats ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa, atbilstoši kurai minētajā konstatējumā esot pieļautas pretrunas tā pamatojumā;
 - otrā daļa, atbilstoši kurai minētajā konstatējumā esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
5. Piektais pamats ir par ienākumu no pārdošanas vērtības neprecizitāti, kas ir ņemta vērā, lai aprēķinātu *Air France* uzlikto naudas sodu, un tas ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa attiecas uz faktu, ka tarifu iekļaušana ienākumu no pārdošanas vērtībā balstoties uz pretrunu pamatojumā, vairākām kļūdām tiesību piemērošanā un vienu acīmredzamu kļūdu vērtējumā;
 - otrā daļa attiecas uz faktu, ka ar 50 % ienākošo ieņēmumu EEZ iekļaušanu ienākumu no pārdošanas vērtībā esot pārkāptas 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai un princips *non bis in idem*.
6. Sestais pamats ir par pārkāpuma smaguma kļūdainu novērtējumu un tas ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa attiecas uz argumentu, atbilstoši kuram prakses smaguma pārvērtēšana balstoties uz vairākām acīmredzamām kļūdām vērtējumā un sodu samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu;
 - otrā daļa attiecas uz argumentu, atbilstoši kuram prakses smaguma pārvērtēšana izrietot no tā, ka pārkāpuma priekšmetā ir iekļauti sakari, kas attiecas uz darbību īstenošanu ārpus EEZ, pārkāpjot noteikumus par Komisijas teritoriālo kompetenci.
7. Septītais pamats ir par kļūdu pārkāpuma ilguma noteikšanā.
8. Astotais pamats ir par pamatojuma nenorādīšanu un nepietiekamu samazinājumu 15 % apmērā, ko Komisija ir piešķirusi atbilstoši regulatīvajiem režīmiem.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. jūnijā – SQ/EIB

(Lieta T-377/17)

(2017/C 277/70)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SQ (pārstāvji – N. Cambonie un P. Walter, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl EIB priekšsēdētājs tajā nepamatoti secina, pirmkārt, ka tādas Komunikāciju direktora veiktās darbības pret prasītāju, kuras minētas ziņojuma 20.–24., 25., 31., 34., 46., 50. un 51. punktā, neveido psiholoģisku vardarbību, otrkārt, ka viņam nebija pamata ierosināt disciplinārlietu pret minēto direktoru un, treškārt, ka apstrīdētajam lēmumam, kurā ir konstatēta psiholoģiska vardarbība pret prasītāju, ir jāpaliek stingri konfidencialam;
- piespriest EIB samaksāt prasītājai kompensāciju, pirmkārt, par morālo kaitējumu, kas viņai ir nodarīts apstrīdētajā lēmumā konstatēto Komunikāciju direktora psiholoģiskās vardarbības darbību dēļ, un šajā sakarā atlīdzināt viņai EUR 121 992 (simt divdesmit viens tūkstotis deviņsimt deviņdesmit divi euro), otrkārt, par morālo kaitējumu, kas viņai ir nodarīts un kas ir nodalāms no apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu pamatojošā prettiesiskuma, un šajā sakarā atlīdzināt viņai EUR 25 000 (divdesmit pieci tūkstoši euro) un, treškārt, par morālo kaitējumu, kas izriet, pirmām kārtām, no Personāla ģenerāldirektors iekļaušanās Atbilstības direktora veiktajā trauksmes celšanas procedūrā un, otrām kārtām, no Personāla ģenerāldirektors veiktās prasītājas iebiedēšanas vai represijas draudiem un šajā sakarā atlīdzināt prasītājai EUR 25 000 (divdesmit pieci tūkstoši euro);
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, kvalificējot noteiktas prasītājas denuncētās darbības, Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2017. gada 20. marta lēmumā (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Šis pamats ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa ir par kļūdām tiesību piemērošanā saistībā ar tāda nosacījuma piemērošanu, ka psiholoģiskās vardarbības darbībām ir jābūt atkārtotām;
 - otrā daļa ir par acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kas izriet no fakta, ka noteiktas denuncētās darbības esot bijušas objektīvi tādas, kas var aizskart pašpārliecinātību un pašcieņu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas, kas ir saistītas ar disciplinārlietas neierosināšanu, un šis pamats ir iedalīts divās daļās:
 - pirmā daļa, izvirzīta primāri, ir par kļūdu tiesību piemērošanā;
 - otrā daļa, izvirzīta pakārtoti, ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un/vai samērīguma principa pārkāpumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzamas kļūdas vērtējumā attiecībā uz prasītājai noteikto pienākumu ievērot apstrīdētā lēmuma konfidencialitāti, saskaņā ar kuru viņa ir cietusi no Komunikāciju direktora psiholoģiskās vardarbības.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. jūnijā – Dalli/Komisija

(Lieta T-399/17)

(2017/C 277/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: John Dalli (St. Julians, Malta) (pārstāvji – L. Levi un S. Rodrigues, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija